

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 318/24
11.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић, председника већа, Марије Бошковић и Слободана Керановића, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Бељански, адвокат из Новог Сада, улица Мирослава Антића број 7, против тужених “SRBIJA DANAS” д.о.о. Београд, са седимштем у Београду, улица Булевар Михајла Пупина број 165е, ББ из ... и ВВ главног и одговорног уредника медија “Srbija danas” д.о.о. Београд, чији је заједнички пуномоћник Горица Лазић, адвокат из Београда, улица Јосипа Славенског број 19а, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 311/20 од 12.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 311/20 од 12.01.2024. године у ставу другом изреке тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се **ОБАВЕЖУ** тужени “SRBIJA DANAS” д.о.о. и ББ да солидарно на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части и повреде права на приватност исплате тужиоцу АА износ од укупно 50.000,00 динара и то износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части и износ од 20.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због повреде права на приватност, све у року од 8 дана, под претњом принудног извршења.

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 311/20 од 12.01.2024. године у ставу четвртом изреке тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца АА којим је тражено да се забрани туженом ВВ главном и одговорном уреднику медија “SRBIJA DANAS” д.о.о. објављивање информација да се сумња да је тужилац ... и ... децу узраста од 12 до 14, 15 година, да им је нудио да ... и да му се стављају на терет кривична дела ... и неовлашћено стављање у промет психоактивних супстанци, под претњом плаћања износа од 50.000,00 динара уколико информација буде поново објављена у року од 8 дана од дана објављивања информације.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу петом и шестом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ.бр. 311/20 и то тако што се:

ОБАВЕЗУЈЕ тужилац АА да туженима "SRBIJA DANAS" д.о.о. и ББ на име трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 154.800,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ тужилац АА да туженима "SRBIJA DANAS" д.о.о., ББ и ВВ на име трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 70.875,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА да туженима на име трошкова другостепеног поступка солидарно исплати износ од 61.800,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ.бр. 311/20 од 12.01.2024. године ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу у коме је тражио да се утврди да је објављивањем неистинитих информација – да се сумња да је тужилац ... децу узраста од 12 до 14, 15 година, да им је нудио да ... и да му се стављају на терет кривична дела ... и неовлашћено стављање у промет психоактивних супстанци, повређена претпоставка невиности, право на приватност и углед и част тужиоца, као непотпуна.

Ставом другим изреке, обавезани су тужени "SRBIJA DANAS" д.о.о. и ББ да солидарно на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части и повреде права на приватност исплате тужиоцу износ од укупно 50.000,00 динара и то износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части и износ од 20.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због повреде права на приватност, све у року од 8 дана, под претњом принудног извршења.

Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени "SRBIJA DANAS" д.о.о. и ББ да солидарно на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части и повреде права на приватност исплате тужиоцу укупан износ од још 450.000,00 динара и то износ од још 220.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части и износ од још 230.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због повреде права на приватност, као неоснован.

Ставом четвртим изреке, забрањено је туженом ВВ, главном и одговорном уреднику медија "SRBIJA DANAS" д.о.о., објављивање информација да се сумња да је тужилац ... узраста од 12 до 14, 15 година, да им је нудио да ... и да му се стављају на терет кривична дела ... и неовлашћено стављање у промет психоактивних супстанци, под претњом плаћања износа од 50.000,00 динара уколико информација буде поново објављена, у року од 8 дана од дана објављивања информације.

Ставом петим изреке, обавезани су тужени “SRBIJA DANAS” д.о.о. и ББ да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 150.300,00 динара са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршност одлуке до исплате.

Ставом шестим изреке, обавезан је тужени БВ да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 20.250,00 динара са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршност одлуке до исплате.

Ставом седмим изреке, обавезан је тужилац да туженима “SRBIJA DANAS” д.о.о. Београд и ББ надокнади трошкове поступка у износу од 16.875,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили тужени побијајући је у ставу другом, четвртном, петом и шестом изреке због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка одређено су тражили.

Испитујући правилност побијане пресуде у ожалбеним ставовима у оквиру законских овлашћења из одредбе члана 386 и 402 Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” број 72/2011, 49/2013-одлука Уставног суда, 74/2013-одлука Уставног суда, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужених основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку, дана ... године на интернет страници <https://...> - i - ..., објављен је текст са фотографијом тужиоца и насловом “... и ...- седам тинејџера полицији открило да их је ... па злостављао” и насловом “... и ...- седам тинејџера полицији открило да их је ... па злостављао” и поднасловом “Број жртава које је... ..., нудио их да их ..., али и како се сумња и дрогирао, сваким даном све више расте”. У тексту је наведено следеће: “Према информацијама које преносе медије, ... се на терет стављају чак три кривична дела: ...; “Полицији су се јавила четири младића која је ... док су била малолетна искористио за ...”; “Он додаје да је ... на све то малолетницима давао опојна средства”; “У његовом стану пронађено је... за које се утврдило да су “...”. Сумња се да је он малолетницима давао ове таблете као опојна средства...”; “Код ... су долазили малолетници, деца од 12 до 14, 15 година”; “..., док се брију, шире ноге или симулирају сексуалне позе с лутком..... профил је пун таквих фотографија”.

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 519/20 окривљени АА, оглашен је кривим за два кривична дела и то приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ, те кривичног дела полно узнемиравање из члана 182 став 2 у вези става 1 КЗ, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и окривљеном

се у изреченом казну урачунава време које је исти провео у притвору и то од 29.01.2020. године када је лишен слободе. Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 56/20 од 26.3.2021. године, потврђена је пресуда Основног суда у Новом Саду од 20.11.2020. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби материјалног права садржаног у члану 5, 9, 15, 73, 79, 101, 112, 113, 114, 115, 117, 120 Закона о јавном информисању и медијима (“Службени гласник РС” број 83/2014, 58/2015 и 12/2016-аутентично тумачење) закључио да су у спорном тексту повређена права личности тужиоца, његова част и углед као и право на претпоставку невиности јер информације у тексту не само да су неистините већ су и објективно увредљиве, а тужилац је означен као извршилац кривичних дела пре правноснажности одлуке суда или другог надлежног органа. У конкретном случају, тужени нису поступали у духу дужне новинарске пажње и нису проверили истинитост, тачност и потпуност предметних информација, а пре њиховог објављивања. Предметни текст писан је са очигледном намером да се већ у току поступка створи негативан став према тужиоцу и у јавности изазове негативно мишљење о личности тужиоца с обзиром да упућује просечног читаоца на закључак да је тужилац сексуално злостављао малолетна лица и омогућавао им уживање опојних дрога иако је у том тренутку кривични поступак против њега тек покренут. Овакви текстови не доприносе сврси јавног информисања у демократском друштву, као ни јавној расправи у јавном интересу већ им је сврха да на таблоидни начин подрже неистините и непотпуне информације и на тај начин дискредитују личност тужиоца због чега су као такви недозвољени јер у конкретном случају интерес за информисање могао је да се оствари објављивањем који не повређује наведена права, односно да објављивање информације којом се задире у нечију част и углед не представља примерен начин за остваривање оправданог циља.

Даље, по закључку првостепеног суда није било потребе да се у извештавању о спорном хапшењу открије идентитет тужиоца, нити објави његова фотографија, с обзиром да у конкретном случају не би била нарушена ни истинитост, ни потпуност информисања јавности, тиме што би се објавили само иницијали тужиоца. Услед таквог поступања тужених, тужиоцу је потпуно окривен идентитет и он је у медију чији је издавач тужени “SRBIJA DANAS” д.о.о. означен као педофил који фотографише обнажену децу и даје им наркотике, чиме је тужиоцу нанета нематеријална штета у виду јаких душевних болова.

Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете, првостепени суд је применом одредбе члана 200 Закона о облигационим односима, ценио све околности конкретног случаја ради индивидуализације накнаде нематеријалне штете, и то какав је значај објављених спорних текстова и информација садржаним у њима за тужиоца, у погледу његовог личног и професионалног живота, те је у вези са тим ценио интензитет повреде права, односно напада на повређено добро, чињеницу да се објављивањем оваквих текстова о тужиоцу са озбиљним инсинуацијама, тужилац представља у изузетно негативном контексту, али исто тако и чињеницу да тужилац није користио своје право на објављивање одговора, нашао да правична новчана накнада износи 30.000,00 динара за повреду части и угледа, а 20.000,00 динара за повреду права на приватност. По налажењу првостепеног суда, основан је и тужбени захтев тужиоца да се туженом одговорном уреднику, сходно члану 101 тачка ЗЈИМ-а

забрани поновно објављивање спорних информација, а како је то ближе наведено у ставу четвртом изреке побијане пресуде.

Међутим, изложено правно становиште првостепеног суда се не може прихватити, јер из чињеница које је правилно утврдио, извео је погрешан закључак на коме је заснована пресуда. Супротно закључку првостепеног суда, по налажењу Апелационог суда, интерес друштва на отворену дискусију о важним друштвеним темама је у конкретном случају претежнија од права тужиоца на заштиту части и угледа и заштиту права на приватност, досуђивањем тражених износа на име накнаде штете, како то произилази из одредби Закона о јавном информисању и медијима, које јасно указују на превагу права медија на слободу изражавања критичког мишљења у односу на право и част и право на приватност јавних личности и појединаца, тако и из опште прихваћених правила међународног права, потврђених међународних уговора и праксе Европског суда за људска права.

Одредбом члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, прописано је ставом првим да свако има право на слободу изражавања. Ово право не искључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација, идеја, без мешања јавне власти, без обзира на границе. Ставом другим прописано је да коришћење ових слобода повлачи за собом дужности, одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима и ограничењима или казном прописаном законом неопходном у демократском друштву и интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности ради спечавања криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа и права других у спречавању или откривању обавештења добијених у поверењу или ради очувања ауторитета и непристрасности суда. Како проистиче из генералних принципа члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, заштита права на слободу изражавања налази се у основи демократије. Слобода изражавања доприноси расправама о питањима од јавног значаја и подстиче развој сваког појединца.

Чланом 46 Устава Републике Србије, гарантује се слобода мишљења и изражавања, као и слобода да се говором, писањем, сликом или на други начин траже, примају, шире обавештења и идеје. Слобода изражавања може се законом ограничити ако је то неопходно ради заштите права и угледа других, чувања ауторитета и непристрасности суда и заштите јавног здравља, морала, демократског друштва и националне безбедности Републике Србије. Чланом 50 став 1 Устава зајамчена је слобода медија, а сходно овлашћењима из става 3 надлежни суд може спречити ширење информација и идеја путем средстава јавног обавештавања само ако је то у демократском друштву неопходно ради спречавања позивања на насилно рушење Уставом утврђеног поретка или нарушавања територијалног интегритета Републике Србије, спечавање или пропагирање рата или подстрекавање на непосредно насиље или ради спречавања заговарања расне, националне и верске мржње, којом се постиже на дискриминацију, непријатељство или насиље, при чему Устав гарантује и да се право на исправку неистините, непотпуне или нетачне информације којом је повређено нечије право или интерес и права на одговор на објављену информацију, уређује законом. Право на обавештеност је зајамчено чланом 51 Устава као право сваког да има право на истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја.

У пракси Уставног суда Републике Србије указано је да посебно заштиту права на слободу изражавања уживају новинари и медији због своје нарочито важне друштвене улоге, јер су медији дужни да саопштавају информације и идеје и јавност има право да их прима. Да је другачије, медији не би били у могућности да врше своју виталну улогу “чуvara јавности”. Свако има право да изабере свој начин и стил изражавања и преношења идеја. Новинари нису ограничени “штурим” преношењем вести, они могу да користе разне облике изражавања и чланом 10 ЕК штити се не само изражавање суштине идеје и информација, већ и форма у којој се оне преносе.

Право на част и углед је право на поштовање људске части и заслуженог стеченог угледа лица и право на углед штити се од стварања погрешне представе о лицу које нарушава његово добро име. Част, као скуп човекових врлина представља субјективну категорију која подразумева мишљење које појединац има о себи, док је углед мишљење које има ужа и шира средина о једној личности и исто представља објективну категорију. Основни видови повреде части и угледа су увреда и клевета. Увреда је напад на људску част, која изражава презир према неком, ниподаштавање, омаловажавање, одрицање људских особина, док је клевета изношење или преношење што год неистинитог што може нашкодити части и угледу. Да би постојала повреда части и угледа, потребно је да објављена информација представља увреду или клевету, да постоји препознатљивост субјекта информације, лична погођеност субјекта информације и непропорционалност информације, односно да објављивање информације којом се задире у нечију част и углед не представља примерен начин за остваривање оправданог циља.

У конкретном случају, тужилац је постављеним тужбеним захтевима тражио накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части и повреде права на приватност учињених објављивањем спорних информација у тексту од ... године са насловом “... – седам тинејџера полицији открило да их је ... дрогирао па злостављао” и поднасловом “Број жртава које је ... мамио, ... обнажене, нудио их да их ..., али и како се сумња и дрогирао, сваким даном све више расте”, као и забраном поновног објављивања информација, а како је то ближе наведено у ставу четвртог изреке побијане пресуде. По налажењу Апелационог суда, у конкретном случају интерес јавности претеже над интересом заштите права тужиоца на заштиту достојанства личности, односно части и угледа, као и права на приватност. Наиме, спорни наводи у предметном тексту “Према информацијама које преносе медији, ... се на терет стављају чак три кривична дела: Полицији су се јавила четири младића које је ... док су била малолетна искористио за Он додаје да је ... све то малолетницима давао опојна средства.... У његовом стану пронађено је 30 таблета за које се утврдило да су “бромазепам”. Сумња се да је он малолетницима давао ове таблете као опојна средства. Код ... су долазили малолетници, деца од 12 до 14, 15 година.... поливани водом у кади или туш кабин, док се брију, шире ноге или симулирају сексуалне позе са лутком.... ... профил пун је таквих фотографија”, не могу се оценити произвољним личним нападом на личност тужиоца, већ поступање у складу са легитимним циљем информисања јавности о питању од јавног значаја, како је свакако лишење слободе јавне личности због постојања основане сумње да је извршио више кривичних дела против полне слободе на штету малолетних лица. Поред тога, у тексту тужилац се нигде не означава као педофил, те стога не може ни бити створена слика о тужиоцу као педофилу, с обзиром да из текста произилази чињенична грађа

кривичних дела полно узнемиравање према малолетном лицу и приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију, за које је тужилац прво био осумњичен и на крају и правноснажно осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године. По оцени другостепеног суда, предметни текст није објављен са намером дискредитације личности тужиоца, већ ради информисања јавности о догађају и појави о којој јавност има оправдани интерес да буде информисана, односно сексуалном искоришћавању малолетних лица као посебно друштвено осетљиве групе, при чему и информације које се односе на тужиоца у погледу кривичних поступака су истините и потпуне информације, па се исте не могу сматрати лезионо подобним да му повреди људско достојанство и проузрокују штету у смислу члана 5, 9, 15, 79, 102 и 112 Закона о јавном информисању и медијима. По налажењу другостепеног суда, тужени су у конкретном случају поступали са пажњом примереном датим околностима приликом извештавања о наведеном догађају и свим другим околностима везаним за њега. Питање слободе изражавања Европски суд за људска права је први пут широко поставио у случају *Handyside* (пресуда од 07.12.1976. године) када је у параграфу 50 нагласио да слобода изражавања обухвата и оне садржаје који могу да “увреде, запаће или узнемире како државу, тако и одређену групу људи”. Пракса Европског суда за људска права је у наредним деценијама еволуирала, ширећи обим права на слободу изражавања коју појединци, односно медији уживају. Спорни новински чланак допринео је дебати од општег интереса и информисању јавности и по налажењу другостепеног суда управо на наведени начин се охрабрују све жртве насиља и подстиче се критика учинилаца кривичних дела против полне слободе на штету малолетних лица, чиме се не само скреће пажња јавности, већ се на тај начин указује на благовремену и адекватну реакцију надлежних органа унутрашњих послова, чијом активношћу је и дошло до покретања кривичног поступка против тужиоца.

Такође, по ставу Апелационог суда, наведеним извештавањем тужени нису повредили ни претпоставку невиности загарантовану одредбом члана 73 ЗЈИМ, а ово из разлога што иако је у спорном тексту наведен идентитет тужиоца са записом lika тужиоца, читаоцима је јасно и недвосмислено стављено до знања за која кривична дела се тужилац терети без било какве тврдње о кривичној одговорности тужиоца. Објављивање личних података и записа lika без сагласности тужиоца није дошло до повреде и права на приватност, јер наведени лични подаци и записи lika тичу се догађаја који се односи на кривична дела у којима су оштећени малолетна лица ромске националности, због којих је тужилац и правноснажно осуђен, те је очекивано да овакав догађај доведе до узнемирања јавности која је имала интерес да буде обавештена о догађају, ценећи природу и тежину кривичних дела за која се тужилац теретио, то објављивање тужиочевог имена и презимена, као и записа lika, не вређа тужичево право на приватност у мери која би оправдавала досуђивање нематеријалне штете.

Наиме, по ставу другостепеног суда, имајући у виду одредбе Закона о јавном информисању и медијима, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, као и одредбе Устава Републике Србије, новинари су у конкретном случају поступали са дужном новинарском пажњом како би пружили јавности тачну и поуздану информацију, у складу са новинарском етиком. У ситуацији када постоји сукоб између слободе штампе, у смислу права јавности да прими информације, и других права

прописаних Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, као што је у овом случају право тужиоца на част и углед и право на приватност, Европски суд за људска права је у пресуди Von Hannover против Немачке (преставка бр. 59320/00) синтетизовао критеријуме које користи за уравнотежење супротстављених интереса на следећи начин: 1. да ли информација доприноси расрави која је од општег интереса; 2. колико је позната особа о којој се ради, односно каква је њена репутација; 3. претходно понашање те особе; 4. садржај, облик и последице објављивања информација и 5. околности под којима је информација прибављена.

По становишту Апелационог суда у Београду, обавезивање тужених на накнаду штете тужиоцу и забране поновног објављивања информације представљало би мешање од стране јавне власти у право тужених на слободу изражавања, која представља једно од основних темеља демократског друштва. Иако тужилац ужива заштиту, у складу са чланом 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, захтев заштите његове репутације се мора одмерити у складу на интерес да постоје отворене дискусије у друштву, те испитујући пропорционалност захтеване мере, односно досуђивање накнаде нематеријалне штете и забране поновног објављивања, извештавањем о хапшењу тужиоца због кривичног дела недозвољене полне радње над малолетницима, искоришћавање малолетника за порнографски материјал и стављање у промет психоактивних супстанци, Апелациони суд у Београду сматра да би досуђивањем накнаде нематеријалне штете и забране поновног објављивања информације представљало одређени вид цензуре, која би медије одвраћала од изношења критичких ставова у будућности, те би у крајњој линији могла да нашкоди средствима јавног информисања у обављању њиховог задатка у обезбеђивању и објављивању информација широј јавности за које постоји оправдани интерес да зна, као што је конкретан случај сексуалног искоришћавања малолетних лица.

Решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу петом и шестом изреке побијане пресуде преиначено је с обзиром да је преиначена ожалбена одлука првостепеног суда. Туженима који су били заступани од стране пуномоћника из реда адвоката, сходно одредби члана 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, признати су трошкови, с обзиром на вредност предмета спора, а за радње које су биле нужне и оправдане за вођење поступка. Тужилац АА обавезан је да туженима “SRBIJA DANAS” д.о.о. и ББ солидарно надокнади трошкове парничног поступка, и то за састав одговора на тужбу износ од 13.500,00 динара, приступ на 3 одржана рочишта износ од по 18.000,00 динара и два неодржана рочишта у износу од по 11.250,00 динара, све увећано за 50% сагласно тарифном броју 17 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС” бр. 43 од 26. маја 2023. године), као и судске таксе на одговор на тужбу у износу од 19.800,00 динара, односно све у укупном износу од 154.800,00 динара. Другостепени суд је при том имао у виду да су туженима “SRBIJA DANAS” д.о.о. ББ ставом седмим изреке наведене пресуде признати трошкови приступа пуномоћника из реда адвоката на једно неодржано рочиште увећано на име заступања две странке, а на терет тужиоца. Поред наведених трошкова, тужилац је обавезан да туженима “SRBIJA DANAS” д.о.о., ББ и ВВ солидарно надокнади трошкове парничног поступка за приступ на 2 одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара и за приступ на 1 неодржано рочиште у износу од 11.250,00 динара, увећано, а како је то опредељеним захтевом за накнаду трошкова тражено за 50%, што чини укупан износ

од 70.875,00 динара.

С обзиром на напред изнето, применом одредбе члана 394 тачка 4 и 401 тачка 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), одлучено је као у ставу првом, другом и трећем изреке ове пресуде.

Како су тужени успели са жалбом, то су им признати трошкови другостепеног поступка, у складу са опредељеним захтевом за накнаду, и то на име састава жалбе износ од 50.000,00 динара и судске таксе на жалбу и другостепену пресуду у износу од по 3.900,00 динара односно све у укупном износу од од 61.800,00 динара те је применом члана 165 Закона о парничном поступку одлучено као у ставу четвртм изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Татјана Лемајић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**